

קרבן מוסף בשבת כנגד היסוד והמוסף בראש חודש כנגד המלכות

בְּשַׁבָּתָא לְקַבֵּל צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, דְּאֶקְרִי כָל, וְאֶקְרִי מוֹסֵף שַׁבָּת [לט] המוסף שהקריבו בשבת הוא כנגד היסוד הנקרא

צדיק יסוד עולם שבו היה יוסף הצדיק אחוז בו, והוא נקרא גם בשם 'כל' ע"ש שיש בו ה"ח שכל אחד כלול מעשר וביחד הם חמישים כמנין כ"ל, וכן היסוד נקרא שבת כי בשבת ע"י היסוד מתייחדים זרין, לְאוֹסְפָא לִיּהּ עֵידוֹנִין מְמוּחָא סְתִימָאָה ואז מתווספים לו העידונים שהם סוד טיפת הייחוד מהמוח הסתום של א"א, וּבְרִישׁ יִרְחָא, לְקַבֵּל פְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאֶתְקְרִיאַת סִיְהָרָא והמוסף שהקריבו בראש חודש כנגד השכינה הנקראת כנסת ישראל שבה דוד המלך היה אחוז וכן היא נקראת גם לבנה.

מוסף חג הפסח כנגד אברהם מוסף בשבועות כנגד יעקב ומוסף ראש השנה כנגד יצחק

וּמִתְמִיֶסֶר יוֹמָא לְיִרְחָא קְדָמָאָה, לְקַבֵּיל אַבְרָהָם אַבוּהוֹן, דְּאֶחִיד בְּמִדַּת הַחֶסֶד, וְאֶקְרִי

אור הרשב"י

דו"א, לכן אנו תיכף אחר אי"ה, אנו אומרים מקום כבודו, והענין הוא, כי המוסף שהוא היסוד הוא הזכר כנ"ל, הנה הוא אם תחליף אות י' ביוסף בא"ת ב"ש, יהיה מוסף, כמנין מקום, הרי רמוז זכור הוא יוסף כנ"ל.

[לט] וכתב בספר פרי עין חיים (שער השבת פרק ב) הנה המוסף הוא ביסוד כנודע. ואנו אומרים בו, אי"ה מקום כבודו. והנה כל זה רמז בפסוק זכור את יום השבת, ר"ת אי"ה, וקודם לו בא תיבות זכור, ורמוז הזכר דהיינו בחי' יסוד. והנה יסוד הוא יוסף העולה עם הו"ק

ראשון והמוסף שהקריבו בחמשה עשר יום לחודש הראשון שהוא חג פסח היו מקריבים אותו עם ישראל כנגד אברהם אביהם שהוא אחוז במידת החסד והוא הנקרא ראשון מהז"ת.

וּבִירְחָא תְּלִיתָאָה בַּעֲצָרַת, דְּאִתֵּיְהִיבַת בֵּיהּ אֲוִרֵייתָא בְּשַׁבְּעָה קוֹלוֹת והמוסף שהקריבו בחודש השלישי שהוא סיון שבו ניתנה התורה בשבעה קולות, **לְקַבִּיל יַעֲקֹב, דְּאִיהוּ תְּלִיתָאֵי לְאַבְרָהָן, וְאַחִיד בְּקוֹל קוֹל יַעֲקֹב** הוא כנגד יעקב שהוא השלישי לאבות והוא היה אחוז בקול קול יעקב שהוא הת"ת הנקרא קול ונקרא יעקב.

וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, לְקַבִּיל יִצְחָק, דְּאִתֵּילִיד בֵּיהּ, וְאַנָּן מִדְּכָרִינָן בֵּיהּ עֲקִידַת יִצְחָק והמוסף שהקריבו בראש השנה הוא כנגד יצחק שהוא נולד בראש השנה ולכן אזו אנו מזכירים את עקידת יצחק כי אז ייכנעו הגבורות שבגבורה שהיא מידתו של יצחק, **וְאִיהוּ יוֹמָא דְּדִינָא, לְקַבִּיל מִדַּת הַדִּין דְּאַחִיד בֵּיהּ** ואותו יום הוא יום הדין והוא כנגד הדין שהוא הגבורה שיצחק אחוז בה.

המוסף ביום הכיפורים כנגד משה ומוסף בחג הסוכות כנגד אהרן

בְּיוֹם הַכִּיפּוּרִים, לְקַבִּיל מֹשֶׁה, דְּקַבִּיל קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא בֵּיהּ צְלוֹתִיהּ והמוסף שהקריבו ביום הכיפורים הוא כנגד משה רבנו החתום בנצח שביום זה קיבל הקב"ה את תפילתו, **וְחָס עַל יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲדָר לִיהּ לִוְחֵי אֲוִרֵייתָא** והוא ריחם על ישראל והוא החזיר להם את לוחות הברית.

בְּחַג הַסּוּכוֹת, לְקַבִּיל אֶהְרֹן והמוסף שהקריבו בחג הסוכות הוא כנגד אהרן החתום בהוד, **דְּבִזְכוּתִיהּ הוּוּ אֲזִלִּין שַׁבְּעָה עֲנָנִין, דְּחָפְן עַל**

יִשְׂרָאֵל כְּסוּפּוֹת שבזכותו היו הולכים שבעה עננים במדבר, כי אהרן היה מידתו חסד ועי"כ היה שוכן על ישראל ענן מצד החסד ובכדי שלא יפרדו הספירות היו יורדים גם שאר העננים הרומזים אל הספירות יחד עם ענן החסד בכדי לשכון על ישראל, והענני כבוד האלו היו מכסים על ישראל כמו סוכות, **וּבְגִין כֶּן אֵינּוֹן עֲבָדִין סִפָּה** ומשום כך כנגד זה ישראל עושים סוכות. **וְכָל אוֹרֵי־תָא, כִּפְּמָה רְזִין עֵילָאִין סְתִימִין בָּהּ** ובכל התורה כולה כמה סודות עליונים שתומים בה, **וְכֹד אֵלִין שְׁבַעָה מְתוֹסְפִין בְּבִרְכָאן, כֹּל עֲלָמָא בְשְׁלִימוֹ סְגִיָּאָה** וכאשר אלו שבעת הצדיקים מתווספים בברכות אז מכח זה כל העולם הוא בשלימות גדולה. (עד כאן מההשמטות).

סוד ע"ב שמות בפסוקים ויסע ויבא ויט החלק הראשון בחסד השני בגבורה **שְׁבַעָה קְשׁוּרִין אֵינּוֹן, דְּמִתְקַשְׁרִי בְּהוּ תִלְתְּ אַבְהָן, וְאַרְבַּעָה אַחְרָנִין** [מ] ובע"ב השמות של ויסע ויבא ויט יש שבעה

קשרים כנגד הז"ת כי בהם נקשרים האבות שהם החג"ת וגם הארבע בחינות האחרות שהם

אור הרשב"י

עד שם שא"ה, וליסוד יש שמונה שמות משם רי"י עד שם מנ"ד, ולמלכות יש י"ב שמות משם אנ"י עד שם מ"ה, וכתב עוד שאין אנו יודעים למה נחלקו השמות באופן זה והגם שאפשר ליתן טעם בעיון מכל מקום כיון שאין בידינו הקדמה ברורה על זה מהאריז"ל הנה הסברא בזה סכנה עצומה עד יראנו ה' מתורתו נפלאות.

[מ] וכתב המק"מ שהע"ב השמות האלו מתחלקים בחג"ת נהי"ם כי לחסד יש שבעה שמות בהתחלה מהשם וה"ו עד שם אכ"א וכן יש לו עוד כ"ד שמות בסוף מהשם וה"ו השני עד שם מו"ם כי מאחר שהע"ב הוא בחסד לכן לחסד יש שתי חלקים בכדי שיהיה ראשו וסופו חסד, ולגבורה והת"ת יש ט"ו שמות משם כה"ת עד שם י"י, ולנצח והודו יש ו' שמות משם מל"ה

הנהי"ם. **רִישָׁא וְאַמְצְעִיתָא בְּקִשׁוּרָא חֲדָא** והשם הראשון הוא חסד שהוא שם וה"ו והשם האמצעי שהוא השם אנ"י דהיינו שהוא השם שלושים ושבע כי חצי מע"ב הוא ל"ו ושם אנ"י הוא אחריו והם נקשרים בקשר אחד ולכן אומרים אותם ביחד בסוכות אני והו הושיעה נא. **וְאַלְיִן אֵינּוֹן דְּחִפְרוּ בִּירָא דְמִיָּא** וכל שבעת החלקים של השם ע"ב שהם חג"ת נהי"ם הם חפרו את המלכות הנקראת באר מים, דהיינו שהו"ק דו"א תיקנו את המלכות הנקראת באר מים ובחסד יש לו בהתחלה ז' שמות מהשם וה"ו עד השם אב"א (מק"מ). **תְּנִינָא זֶה אֶל זֶה** והחלק השני של הע"ב שמות הם ט"ו שמות משם כה"ת עד שם יי"י והם כנגד הגבורה והת"ת, והנה האות ה' של שם כה"ת הוא מורה אל הגבורה מאחר שהוא מפסוק ויבא שהוא בסדר הפוך והאות ה' גזרת מתיבות הפסוק שכתוב זה אל זה, דהיינו שהיא האות ה' של 'זה' השני שהיא כנגד סדר הגבורה (מק"מ), **וְאֵינּוֹן קִשׁוּרָא חֲדָא, בְּתֵלַת יוֹדִין** וכל הט"ו שמות האלו מהשם כה"ת עד השם יי"י שיש בו ג' יודי"ן הם בקשר אחד כי הת"ת כולל בתוכו את הגבורה (מק"מ).

החלק השלישי בתפארת והרביעי בנצח והוד החמישי ביסוד והשישי במלכות

תְּלִיתָאָה, שְׁלִימוֹ דְּכָל מְהִימְנוּתָא והחלק השלישי של הע"ב שמות הוא חלק הת"ת שהוא שלימות האמונה כי הוא משלים את המלכות הנקראת אמונה, ובט"ו השמות האלו יש ז' שמות לגבורה וח' שמות לת"ת כי בגלל שהת"ת מכריע בין החו"ג אז יש לו שם נוסף (מק"מ במסקנתו). **רְבִיעָאָה, תְּרִיִן**